

Anne & Isebach

Een boekje over goede intenties

B.J.C.M. van Gils

juli 2024

Hoofdstuk 1

Anne

Anne had zich verstopt. Heel lang verstopt. Zo lang dat er niemand meer leefde die ze nog kende. Het kon echter niet anders, want waar ze ook ging wonen met haar familie, overal gingen dingen stuk en mensen dood. Daarom werd haar familie ongedierte genoemd door de mensen. Eerst vond ze dat heel gemeen en onterecht, maar in de loop van de jaren had ze het wel een beetje leren begrijpen. Daarom had ze zich verstopt.

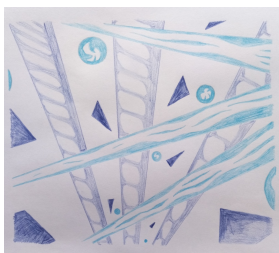
Misschien, als ze alleen was, zou ze niet zoveel schade aanrichten en kon ze rustig leven.

Later, ze had immers veel tijd om te denken op haar verstopplek, had ze bedacht dat ze misschien een wetenschappelijk mens kon vinden die samen met haar kon onderzoeken hoe ze met de mensen kon samenleven zónder hen kwaad te doen. Maar já, waar zou ze zo iemand vinden? Iedereen rende immers weg bij de eerste herkenning van haar soort. Of nog erger, ze renden op haar af en probeerden haar te doden voordat zij het andersom gedaan had.

Anne had echter een rotsvast vertrouwen gekregen in het plannetje dat ze bedacht had. Daarom was ze nu tevoorschijn gekomen. Ze zou iemand vinden, ze zou het probleem van haar familie oplossen en daarna zou ze familie van haar gaan zoeken om te vertellen dat ze nu wel veilig konden samenleven met de mensen.

Hoofdstuk 2

Isebach

Isebach was geboren en getogen op de boerderij. Zijn ouders werkten hun hele leven al voor de boer en woonden in een hutje aan de rand van zijn land. De bossage achter hun huis kende voor Isebach geen geheimen meer en ook de boerderij kende hij van binnen en van buiten. Wat er buiten het land van de boer was, wist Isebach niet. Hij mocht niet van het land af, zo hadden zijn ouders afgesproken met de boer. Hij wist dat zijn ouders heel vroeger er wel buiten geweest moesten zijn. Ze kwamen immers ergens vandaan, zo had hij beredeneerd. Toch was hij er nooit over begonnen. Er zou vast een goede reden zijn dat die afspraak er was en er nooit iemand over sprak. Bovendien: hij hoefde zich nooit te vervelen. Er was genoeg werk en vertier om een heel leven mee te vullen.

Hoofdstuk 3

Ontmoeting

Vanuit haar schuilplaats was Anne terechtgekomen in het bossage van Isebach. Tussen het struikgewas door zag ze hem met takken slepen. Hij bracht er een flink aantal naar een half open plek. Nu zag ze dat hij probeerde er een aantal tegen elkaar op te zetten. Waarschijnlijk probeerde hij een tent op te zetten, maar hij pakte het niet erg handig aan. Ze kon het niet langer aanzien en liep de half open plek op.

"Wie, wie ben jij?" zei Isebach verschrikt.

"Nou, Anne, hoezo?" antwoordde Anne.

"Gewoon, ik heb jou nog nooit gezien hier" zei Isebach.

"Nee, dat klopt. Probeer je een tent te maken?"

"Ja, inderdaad."

"Dat pak je niet erg handig aan."

"Hoezo niet?"

"Nou, als je het zo doet" en Anne pakte een drietal takken die ze in elkaar vastzette, "dan heb je meteen een goede start."

"Aha" sprak Isebach en hij viel dood op de grond.

Anne rende op hem af, maar het was al te laat. Isebachs ziel had zich al losgemaakt en begon aan zijn tocht naar boven.

"Verdorie" dacht Anne, "nou is het alwéér gebeurd!"

E I N D E